

nogle generelle principper, der skal iagttages ved indretningen og driften af betalingssurrogater.

Hovedsigtet med bestemmelsen er således, at der udbydes sikre og velfungerende betalingssurrogater, som kan anvendes uden større risici for økonomiske tab som følge af misbrug og fejl eller kompromittering af fortrolige oplysninger. Samtidig skal de udbudte betalingssurrogaters indretning og funktion være både hensigtsmæssig og driftssikker.

Generalklausulen skal sikre, at Forbrugerombudsmanden kan gribe ind, hvis sikkerheden ikke anses for betryggende, eller at en part ensidigt tilgodeser egne interesser. Ligeledes har bestemmelsen til formål at sikre, at de involverede parter gives rimelige vilkår, herunder at de har mulighed for at gennemskue vilkår og anvendelsesmuligheder, så de kan træffe nogle rationelle valg og vurdere sikkerheden og eventuelle risici.

Opstår der problemer i forhold til brugerne, er det naturligt, at Forbrugerombudsmanden primært henvender sig til udstederen, hvis Forbrugerombudsmanden finder, at et betalingsmiddel ikke lever op til lovens krav. Udstederen af et betalingsurrogat må formodes at være den, der har den klareste interesse i og største indflydelse på, at betalingsurrogatet fungerer korrekt. Har en udsteder overladt dele af driften til andre, må udstederen gennem sine aftaler med underleverandører sikre sig, at disse lever op til lovens krav.

Det er imidlertid ikke efter bestemmelsen udelukket, at Forbrugerombudsmanden kan stille krav til andre end udstederen og indløseren.

Forslaget til *stk. 2* skal betragtes som en dynamisk målestok for de krav, der kan stilles til indretningen af betalingssurrogater. At målestokken er dynamisk betyder, at kravene må følge den teknologiske, lovgivningsmæssige og samfundsmæssige udvikling i øvrigt. *Stk. 2* skal læses i sammenhæng med *stk. 1*.

I princippet skal der stilles samme krav til sikkerhed, kontroller m.v. ved alle betalingssurrogater.

Når Forbrugerombudsmanden skal vurdere, hvorledes tilsynsvirkomheden bedst tilrettelægges, vil det dog være naturligt, at Forbrugerombudsmanden tager hensyn til betalingsurrogatets udbredelse og de beløbsmæssige begrænsninger ved anvendelsen af betalingsurrogatet.

Generalklausulens grundlæggende principper er gennemsigtighed, frivillighed og beskyttelse mod misbrug. Bestemmelsens sigte er primært forbrugerbeskyttelse forstået bredt, således at der udover en varertagelse af forbrugernes interesser også skal tages behørigt hensyn til betalingsmodtageres interesser samt bredere samfundsmæssige interesser.

Frivillighedsprincippet i generalklausulen giver samtidig Forbrugerombudsmanden mulighed for at gribe ind, hvis brugernes valgmuligheder på urimelig måde begrænses, eller på anden måde indeholder en ubalance til skade for væsentlige forbruger- eller samfundsinteresser. Generalklausulens frivillighedsprincip medfører, at et betalingsurrogat kun må udleveres på brugerens anmodning, medmindre der er tale om fremsendelse af et betalingsurrogat til afløsning af et, som brugeren allerede har. Frivillighedsprincippet bør i øvrigt primært bruges, hvor en udsteder indretter eller markedsfører sit betalingsurrogat på en for brugerne utilbørlig eller ubalanceret måde.

Til § 104

Bestemmelsen angiver, at udstedere skal have forretningssted her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Bestemmelsen viderefører § 5 i lov om visse betalingsmidler.

Bestemmelsen indebærer, at udstedere fra andre EU-lande eller andre lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område ikke skal have forretningssted her i landet. Udstedere fra øvrige tredjelande skal imidlertid have forretningssted her i landet, således at Forbrugerombudsmandens muligheder for at gribe ind forbedres, og således at brugeren kan sagsøge udstederen ved danske domstole, hvis der for eksempel opstår uenighed om udstederens ansvar over for brugeren.

Til § 105

Det foreslås i *stk. 1*, at udstederne af betalingsurrogater, som ikke er betalingstjenester, fortsat skal anmelde deres betalingsurrogater.

Det foreslås i *stk. 2*, at anmeldelsen skal indeholde udsteders navn, forretningssted og selskabsform tillige med de oplysninger, som en udsteder skal udarbejde til brugerne efter lovforslagets § 47, *stk. 4*.

En anmeldelse sikrer, at Forbrugerombudsmanden bliver bekendt med de tilsynspligtige betalingsurrogater. Herved vil Forbrugerombudsmanden kunne danne sig et indtryk af betalingsurrogatet, og hvorledes det fungerer. Hvis Forbrugerombudsmanden har behov for yderligere oplysninger, kan Forbrugerombudsmanden straks eller senere indhente alle nødvendige oplysninger efter forslagets § 97, *stk. 2*. Forbrugerombudsmanden vil således altid kunne få alle relevante oplysninger, som er nødvendige for tilsynsvirkomheden.